

lyse de l'histoire des Droits civils et politiques des Gaules, et spécialement des Pays-bas, zijne Academische gedenkschriften, zijne nasporingen over de uitvinding van *het kaken van den haring*, over de *heerlijke regten en inhuldigingen der Nederlandfche Souvereynen*, over *de Bibliotheek, genaamd die van Bourgondiën*; en eene menigte andere kleine gefchriften van dergelijken aard, doch boven al zijn werk over *de Poorterijen of Gemeentien in de Nederlanden*, in de Gedenkschriften van de Leidfche Maatschappij van Letterkunde, hebben en hielden hem aan ons verbonden. Hij verzuimde niet, door de inzending zijner werken, de verbindtenis met ons aan te houden.

Minder was dit het geval met den Heer HYE SCHOOTHEER van Gent, die ons eerst over de Oudheden dier Stad eenige belangrijke mededeelingen deed, maar naar meerdere vruchteloos deed uitzien. Zijn werkzame post van Sekretaris der Stad Gent, zijne bemoeijingen omtrent het Armen- en Werk-instituut aldaar, fchijnen hem den tijd tot meerdere letter- en oudheidkundige nasporingen benomen te hebben. De juiste tijd zijns overlijdens is ons niet bekend. Hij was nog in het best zijns levens.

De Derde Klaffe verloor in het laafte Instituutsjaar geen harer Leden; maar het verlies van haren, in 1825 benoemden, Korrespondent **JEAN FRANÇOIS CHAMPOLLION**, *den Jonge*, die in de maand Maart dezes jaars, in den ouderdom van 41 jaren, overleed, trof niet alleen haar, maar de ganfche geleerde wereld, die zich, en te regt, over zijne allerbelangrijkfte nasporingen en ontdekkingen omtrent de taal en het fchrift der aloude Egyptenaren, en de ontcijfering van derzelver *Hiëroglyphen* verheugde. Zijn werk. *L'Égypte sous les Pharaons, ou Recherches sur la Géographie, la Religion, la Langue, les Ecritures et l'Histoire de l'Égypte, avant l'invasion de Cambyse*, zijne voor Oudheid en Gefchiedenis allergewigtigfte reizen, en wat zulks aanbragt tot opheldering en bevestiging, ook van gewijde fchriften,

ma-

maken zijn verlies treffend en als onherstelbaar voor het vak, waaraan hij zich zoo geheel gewijd had.

Behalve EPKEMA en MARRON, van welken wij bereids gemeld hebben, leed de Derde Klasse nog een verlies in haren Korrespondent, den Franschen geleerde, ABEL REMUSAT, welke in Junij dezes jaars overleed. Ook hij bereikte slechts 43 jaren. Hij was Hoogleeraar in de Chineefche en Tartaarfche Talen te Parijs, Bewaarder der Oosterfche Handschriften van 's Konings Boekerij, en Voorzitter der Aziatfche Maatschappij. Zijne *Chinefche Romans* en andere fchriften van geleerdheid, zijne gedientigheid, zijne kunde en fmaak maken zijnen roem uit.

Eindelijk, op den 26ften April ll. ftierf de Korrespondent der Vierde Klasse, U. W. T. CAZIUS, liefhebber van Teeken-, Beeld- en Bouwkunde, vermaard door het Inlandsch Cement, waarvan hij octrooi had.

En zoo, mijne Heeren! hebben wij dan ons verlies nagegaan en heb ik u lang, zeker te lang, bij het gevoel daarvan bezig gehouden. Mogt het volgend jaar gelukkiger zijn, U allen sparen, en alzoo mijnen opvolger ruime ftoffe geven tot gelukwensching en dankzegging over onze behoudenis bij het algemeen gevaar, dat ons bedreigt, maar dat wij, geleerd door letteren en ondervinding, gesterkt door godsvrucht en wijsbegeerte, kalm te gemoet treden, afwachtende wat de Algoede over ons befchikt.

En alnu zoude ik moeten vermelden wat eigenlijk, betreffende de algemeene belangen des Instituuts in het afgeloopen jaar, is voorgevallen, maar geene zaak of aanvraag is mij voorgekomen, hetzij zulks aan de openbare omftandigheden of bijzondere wijzigingen zij toe te fchrijven. Aan pligtplegingen, bij gelegenheid van Z. M. verblijf met het Koninklijk gezin alhier, afgelegd, aan uitnoodigingen van weldadige en andere instellingen is voldaan geworden. De omftandigheden, die

vroe-